

Diumenge de Trinitat

Preludi musical

Benvinguda i pregària

Crida a la lloança: Salm 29

Himne: Canta al Senyor, Rei de Glòria, o ànima meva! (1 CG). Música: Joachim Neander; Lletra: M. E. Vidal

Lectures bíbliques:

Isaïes 6, 1-8 i Romans 8, 12-17

Himne: ¡Santo, santo, santo! (138 HC)

Música: Nicen (John Bacchus Dykes); Lletra: Juan Baustita Cabrera

Proclamació de la paraula

Lectura evangeli: Joan 3, 1-17

Pregària per la il·luminació

Interludi musical

Resposta a la Paraula

Triplement creat, el món (David Jou, *Poemes de Nadal i de Setmana Santa*, Ed. Viena)

Vida Comunitària:

Presentació de les ofrenes

(Interludi)

Pregària

Anuncis

Himne: Al Pare Omnipotent (15 CG)

Lletra: M. E. Vidal

Confessió de fe

Doxologia: Donem l'honor al Pare (60 CG)

Lletra: Àngel Cortès

Benedicció

Postludi

Litúrgia i Proclamació: Marta López Ballalta

Música: Robert Bailey

Lectures: Isabel Roura

Diaca: Esther Rió i Marta Freixes

Butlletí: Daniel Paül

CISTELLA SOLIDÀRIA

Aquesta setmana no hem pogut recollir res pel "Chiringuito"... segur que la setmana vinent ja podrem fer una bona compra per ells. Gràcies a Déu tenen molts contactes i les seves prestatgeries tenen coses per compartir amb les persones que truquen a la seva porta...

Us he d'explicar que el Wolfgang ens ha comunicat que durant els mesos de juliol, agost i setembre farà un temps de descans. Així li ha recomanat el seu metge. Ell porta un ritme de feina sempre frenètic i assegurant-se de que hi ha menjadors que cobriran el seu tancament, afluïxarà una mica el ritme de feina. La botiga solidària es mantindrà oberta i segur que seguirà parant l'orella per saber necessitats dels més desafavorits. Seguirem pendents d'ell, doncs s'hauran de seguir pagant lloguers, llum, aigua... i segur que si algú li demana ajut o menjar no se'n sabrà estar de donar-li el que pugui... no ens oblidem de pregar per ells i per l'engedada de nou després del setembre... jo, per la meva part, seguiré a l'aguait pel que necessitin.

EL BUTLLETÍ

Església Protestant de Barcelona - Centre

Nº 1773 del 30 de maig de 2021

Divagacions

No sé pas si em poso allà on no em criden. Podria ser molt bé que sí. Però escoltant, diumenge de Pentecosta, la nostra pastora quan en el seu excel·lent sermó deia allò de "si som conscients que definir el Pare és complicat, també hauré d'admetre que parlar de l'Esperit també és una tasca complicada" el meu pensament se n'anà cap a d'altres realitats i - certament- cap a d'altres temps.

Potser tot plegat és cosa de l'edat. No ho sé. Intentaré, però, d'explicar-me.

Sovint, en sortir del culte, tot passejant per les Rambles, he pensat en la gran diferència -o millor dit, indiferència- entre la realitat viscuda al temple i l'altra realitat: la viscuda al carrer. Son dues realitats tan diferents! Realment és complicat de definir el Pare? És tan complicat parlar de l'Esperit? Objectivament, sí; d'una manera inequívoca i molt més en els nostres dies.

Parem-nos a pensar per un instant: què representa avui, per a la immensa majoria dels nostres conciutadans, "conceptes" o "idees" com el Pare o l'Esperit o simplement Pentecosta o, sense anar més lluny, Crist o l'Església.

I aquí comencen les meves divagacions o, potser, els records d'antigues "batallotes" d'una joventut llunyana, quan una colla d'amics parlàvem i discutíem sobre la llibertat de l'home, sobre l'existència de Déu o sobre l'Església en un temps i en un país on tot estava sota sospita i sota vigilància i on nosaltres, pobres il·lusos, somiàvem a canviar el món, el país i l'Església. Oh, com queda de lluny, avui, l'existencialisme cristià!

Penso en uns quants exemples menors i sense importància: hem passat de menysprear l'anomenada "caixa tonta" a passar-hi hores i més hores

Església Protestant de Barcelona – Centre

Carrer dels Tallers, 26 – 08001 Barcelona – Tel. 93-318.97.98

Correu electrònic: elbutlletitallers@gmail.com – **web:** www.esglesiatallers.org

Compte bancari: Triodos Bank IBAN: ES42 1491 0001 2820 2713 0323

embadalits davant la petita -o no tant petita- pantalla. En qüestions gramaticals hem après a conjugar amb veritable passió els verbs “tenir” o “posseir”, aquests verbs terribles dels què parlava l’Enric Capó, o encara un altre verb, no gaire acadèmic, però molt utilitzat en els nostres dies: el verb “passar”. Ex: Jo passo, tio (o bro!)... Mentre la ignorància, en tots els aspectes, creix arreu exponencialment. I no cal pas parlar d’altres factors que acomboien i enriqueixen la nostra “opulenta” societat occidental; no voldria pas semblar un esgarriacries.

I, en tot això: on és Déu? Qui se’n preocupa? Sí, és cert, ja sabem que la cosa ve de lluny; només cal llegir les nombroses queixes dels profetes que es lamenten amargament de l’actitud dels seus contemporanis; o les paraules del Salm 14: “Pensen dintre seu els insensats: “Déu no és res”. Són corromputs, el seu obrar és detestable, no n’hi ha cap que faci el bé. El Senyor guaita des del cel i observa els homes per veure si n’hi ha cap d’assenyat que cerqui Déu. Tots plegats s’han desviat, s’han pervertit; no n’hi ha cap que faci el bé, ni un de sol...”.

Però, tornant al nostre temps: com hem arribat a aquesta situació? Si donem un cop d’ull als mitjans veurem que hi sovinteja la burla -més o menys encoberta- a la religió i el mateix passa -freqüentment- en les converses més diverses. Sovint només es fa esment de Déu per “acusar-lo” de les desgràcies o dels accidents: “on era Déu?”, “Què hi fa Déu...” quan moltes vegades la pregunta hauria d’ésser: “Què hem fet nosaltres els homes”. Està clar que els homes no som robots i tenim la nostra llibertat. La sabem usar? Ja sé que les coses no sempre son tan fàcils. El problema del mal hi és però sovint “culpem” Déu dels nostres propis fracassos o de les nostres pròpies frustracions.

La ignorància sobre el fet religiós és absoluta i està a l’alçada de la seva indiferència. Molts d’aquests contraris a la religió s’han quedat amb unes simples idees mitològiques o unes concepcions de la fe tan primàries -i avui dia tan desfasades- que naturalment amb aquest “bagatge cultural religiós” és absolutament impossible creure en res.

I si a això hi afegim l’hedonisme, el consumisme desenfrenat, l’infantilisme i el conformisme de molts -no pas de tots- dels nostres conciutadans el resultat no pot ser sinó el que tenim.

No sé pas què hi pensarien avui teòlegs com Bonhoeffer o el controvertit John A. T. Robinson si contemplessin cap a on ha evolucionat aquella societat que ells consideraven major d’edat.

Realment, com deia la nostra pastora “és complicat de definir el Pare i també és tasca complicada parlar de l’Esperit... i de la fe en general. Però no cal pas defallir”.

Finalment un consell: no feu gaire cas d’aquestes divagacions; són les d’un vell que comença a fer catúfols o que, simplement, no tenia el dia, però... que tan mateix enyorava una època ja llunyana on no tot era meravellós, ni de molt, però on hi havia una fe i una il·lusió per canviar el món, el país i l’Església que avui, francament, no sé pas on trobar-les.

J. Lluís Paül

ANUNCIS I COMUNICACIONS

FAMÍLIA CRISTIANA

Tinguem presents tots aquells que pateixen malalties, el confinament, la soledat, la injustícia o la distància. Que el Senyor els acompanyi amb l’escalf de la comunitat.

ACORDS DEL CONSELL DE MAIG:

- Es reubicaran els llibres de la llibreria entre la vitrina del Comerç just, la llibreria al costat de l’escala i despatx pastoral. Alguns es guardaran per regalar quan sigui convenient.
- Representants al Sínode: Marta López i Anna Guinot
- Augmentar la quota a la EEC (enguany l’havíem reduït)
- Recollir l’ofrena en bosses (ja es va fer diumenge 23/05)
- Es demanarà pressupost per arreglar l’orgue
- Fer el consell de juliol de forma presencial

CANAL DE YOUTUBE

- Podreu seguir el culte en directe a la pàgina de youtube a les 11.00. Enllaç: <https://youtu.be/8vmXe9l4UfU>
- També podeu tornar a veure el culte o veure de nou els cultes anteriors: <https://www.youtube.com/channel/UCydZmry9XR0M6X8tXemJI6Q>